

„Pomalý hovoriť, pomalý do hnevu“

35

„Od slávy k sláve“

Rozvoj charakteru je vraj tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy ľuďom zverená. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru, aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve“.

Ďakujem, že ste zostali. Oceňujem tú prednosť, že môžeme pokračovať v našom štúdiu zákona vzájomného ovplyvňovania. Čo je to zákon vzájomného ovplyvňovania? Je to vzájomný vplyv medzi našimi myšlienkami a pocitmi... **A čo je kombináciou myšlienok a pocitov? Charakter, ...a naše slová a činy. {5T 310.1}** To čo robíme – teda náš duševný výstup – má priamy vplyv na myšlienky a pocity, ktoré slová a činy inicializovali. Sú stále, sú posilňované a povzbudzované tým, že ich prejavujeme. Je to zákon a ten funguje, či sa vám to páči, alebo nie, či tomu veríte, alebo nie, nezáležiac na tom, kto ste. Vždy keď niečo slovne vyjadríte, upevňujete myšlienky, ktoré pritom vyjadrujete. Prosím, pochopte to. Vždy keď niečo robíte, na úrovni správania, upevňujete podnety, myšlienky, túžby, ktoré iniciovali tú činnosť – upevňujete ich. Sú posilňované zákonom vzájomného ovplyvňovania.

Takže, hoci tento zákon platí pre celé naše správanie, my sa zaoberáme hlavne štúdiom správania najaktívnejšej časti tela – jazyka – a jeho prácou, ktorá je lepšie známa, ako naše slová. Všetci vieme, že naše myšlienky a pocity priamo určujú naše slová. „**Lebo čím je preplnené srdce, to hovoria ústa.**“ {Mat 12,34} No čo mnohí z nás nechápu je, že naše slová spätne priamo a dramaticky ovplyvňujú naše myšlienky a pocity, a to tým, že posilňujú a upevňujú akékoľvek myšlienky a pocity, ktoré sme tými slovami vyjadrili. To je princíp.

Teraz sa posnažíme o praktickú aplikáciu tohto princípu. Budeme sa snažiť všimnúť si určité príkazy v Písme, týkajúce sa toho, čo by sme hovoriť mali a čo by sme hovoriť nemali, a budeme, dúfam, silnejšie motivovaní, dbať na tie špecifické príkazy ak pochopíme princípy, ktoré sa za nimi skrývajú. Dôvodom, Pán vám žehnaj, prečo je tak veľmi dôležité aby sme nehovorili nič mrzké, alebo bláznivé je, že ak tak robíme, podľa zákona sa budeme charakterom meniť na akých? Mrzkejších a bláznivejších. Viete, keď rozumiете tomu princípu, máte oveľa silnejšiu motiváciu rešpektovať dané inštrukcie. Je tak? Dostali sme sa sem, a čas nám vypršal.

No chcem s vami uvažovať ešte o iných špecifických príkazoch, týkajúcich sa toho, čo by sme hovoriť nemali, a potom chcem s vami uvažovať, ako veľmi dôležité je rešpektovať tento zákon, ak máme zvíťaziť nad našim hnevom. Ak máme zvíťaziť nad našim čo? ...naším hnevom. Pán vám žehnaj, niektorí z vás vedú v tejto oblasti skutočne náročný boj. Chcem, aby ste pochopili, aké je nevyhnutné rešpektovať tento zákon vzájomného ovplyvňovania, ak máte vôbec niekedy získať kontrolu nad vašim hnevom. To je našim cieľom pre zvyšnú časť dnešného štúdia. Je to široká téma. Budeme musieť prosieť o zvláštnu schopnosť. Prejdeme cez ňu s vami trochu rýchlejšie no modlite sa, aby ma k tomu Pán uschopnil a tiež, aby vám dal schopnosť porozumieť tomu, čo študujeme – a nielen porozumieť, ale to aj zväziť a rozhodnúť sa aplikovať to do svojho života. Inak to tu nebude požehnaním, a ja si prajem z celého srdca, aby naše štúdium Božieho Slova dnes popoludní bolo požehnaním pre každého. Prosme Ducha Svätého, aby nám dal to požehnanie. Keď sa budeme modliť, modlite sa za mňa a ja sa budem modliť za vás.

Môj Otče v nebesiach, v mene Ježiša Krista, prichádzam opäť s dôverou, tešiac sa z tej prednosti, že môžem pristupovať k Tvojmu nekonečne spravodlivému trónu. Je dobré vedieť, že sme boli prijatí v Milovanom, a že Ty si sa rozhodol nás vidieť nie takých akí sme, ale takých, akí sme v Ježišovi, a prijímaš nás tak plne a tak otvorene, ako svojho vlastného Syna... Vzácná to milosť. Ježiš, ďakujeme Ti, že nás predstavuješ pred Otcom. Otec, chválím Ťa za príležitosť, že môžeme opäť študovať počas týchto svätých hodín sobotného dňa, Tvoje Sväté Slovo. No Otče, my jednoducho potrebujeme mať Ducha Svätého, inak to nebude život meniacou skúsenosťou. Nemôže to byť požehnaním. Takže Ťa prosíme, požehnaj nás Duchom Pravdy, obzvlášť mňa, keď viem štúdium Tvojho Slova, no rovnako každého jedného, čo so mnou študuje. Daj nám to duchovné posudzovanie, ktoré nám umožňuje nielen správne oddeľovať Slovo Pravdy, no tiež ho správne pochopiť, správne ohodnotiť, a zaujať k nemu správny postoj, aby sme mohli prežiť tú premieňajúcu moc pravdy v našich životoch. To je našou túžbou, Otče, chceme sa viac podobat' Ježišovi, viac sa podobat' Tomu, ktorý je Pravdou. Takže to prosím umožni Duchom Pravdy, pri štúdiu pravdy, to je mojou modlitbou v Ježišovom mene. Amen.

Na ktorej strane sme, trieda? Pomôžte mi – 75, strana 75. Myslím, že sme sa dostali až na stranu 76. Poďme teda prejsť na niečo iné, čo nám konkrétne Písmo zakazuje hovoriť. Prvá vec, ktorú sme si uvedomili bola, že nemáme hovoriť o ničom mrzkom, alebo bláznivom. Uvedomme si teda, že nemáme hovoriť nič iné, len pravdu – jednoducho a priamo povedané. Je nám zakázané hovoriť niečo iné než je pravda – jednoducho a priamo povedané. Nuž, toto je rozhodujúce. Prosím, pochopte to. Ježiš to vyjadruje takto u **Matúša 5,37: „Ale nech je vaša reč: „Áno, áno; nie, nie; to, čo je viac nad to, je zo zlého.“ „Ale nech je vaša reč: „Áno, áno; nie, nie...“** Inými slovami, hovorte presne to, čo máte na mysli, a myslíte nad tým, čo hovoríte. Prosím, pochopte „áno, áno,“ „nie, nie“ – ale nie „áno, nie.“

Máme sklon vyťahovať „áno-nie“ odpovede? Áno, máme. Aká je to „áno-nie“ odpoveď? Nuž, je dosť pravdivá na to, aby sme presvedčili sami seba, že hovoríme pravdu, a tiež dosť falošná na to, aby sme sa dostali z trápnej situácie. Je to zmes pravdy a klamstva. Milí priatelia, toto je od toho zlého. Sledujete to? Pozrite, diabol je veľmi šikovný miešač pravdy a klamstva. On sa na to špecializuje. Kedykoľvek sa dostaneme na túto cestu, hovoríme to, čo je diabolské: zmiešaninu pravdy a bludov. Prosím, buďte opatrní s „áno-nie“ odpoveďami. Hovorte pravdu a len pravdu, aj keby vás to malo niečo stáť. Zakázané je tiež hovoriť niečo iné, ako priame vyjadrenie pravdy.

Máme sklon k posadnutosti prikrášľovať naše príbehy, je tak? Nazýva sa to preháňanie... trochu pridať, ozdobiť, aby to bolo čo najsenzačnejšie. Viete o čom hovorím. Milí priatelia, tento príkaz to zakazuje. Ešte je tu ďalšia vec, ktorú sme náchylní robiť, a to je ozdobovanie reči dopĺňujúcimi, bezvýznamnými výrazmi, o ktorých si myslíme, že sú nevyhnutné, ak má byť naše rozprávanie pôsobivejšie. Toto sa tiež zakazuje. Počúvajte: **Education {Výchova}, str. 236: „Božie Slovo tiež odsudzuje používanie tých bezvýznamných fráz a nevhodných slov, ktoré hraničia s rúhaním sa. Odsudzuje klamlivé poklony, vyhýbanie sa pravde, zveličovanie, skreslenie skutočnosti v obchode, ktoré sú bežné v spoločnosti a vo svete podnikania. Ale nech je vaša reč: Áno, áno; nie, nie; to, čo je viac nad to, je zo zlého.“** No, vidíte čo sa tu vlastne zakazuje? Zakazuje sa tým oveľa viac, než sme si pred chvíľou uvedomili, čítaním toho verša. Odsudzuje a zakazuje používať, čo? **„Bezvýznamné frázy a nevhodné slová, ktoré hraničia s rúhaním sa,“ „klamlivé poklony,“ „vyhýbanie sa pravde,“ „zveličovanie,“ „skreslenie skutočnosti v obchode.“**

Keď sa pokúšate predat' auto, ktoré už nemôžete strpieť, lebo všetko sa na ňom kazí, ako ho prezentujete budúcemu kupcovi? Pozrite, presne toto sú tie veci, o ktorých hovoríme. Skutočne mu povieť aké má chyby? Alebo vykreslíte veľmi nerealistický obraz, len aby ste ho dostali ku kúpe? Toto sú tie veci, o ktorých hovoríme.

No ja chcem upriamiť vašu pozornosť na tú prvú vec, ktorú Slovo Božie odsudzuje, a to na používanie bezvýznamných fráz a nevhodných slov, ktoré hraničia s rúhaním sa. Pán vám žehnaj, mám

tu ťažkú úlohu. Prosím vypočujte si ma. Boli sme známi ako ľud, ktorý sa nikdy nerúhal, no viete, veci sa veľmi pomaly a postupne menia. Ako k tomu došlo? Došlo k tomu používaním bezvýznamných fráz, ktoré hraničia s rúhaním sa, ktoré nás zdemoralizujú a uspokojia, až nakoniec prekročíme hranicu a rúhame sa. Ktoré sú tie bezvýznamné frázy hraničiace s rúhaním sa? Nerád to síce ilustrujem, no chcem, aby ste to pochopili, a preto to urobím. Bezvýznamná fráza hraničiaca s rúhaním sa: „Gee.“ {v slovenčine niečo ako „Ježíš.“} „Gee.“ Pozrite sa do slovníka: Definícia: „Eufemistická skratka pre meno Ježíš.“ To je „gee.“ Eufemistická skratka čoho? Ježišovho mena. Toto vám povie slovník.

„Eufemistický,“ čo znamená eufemistický? Eufemizmus je slovo, ktoré ľudia používajú na vyjadrenie nejakého nevhodného slova, jemnejším spôsobom.

Všimli ste si, že v spoločnosti je počuť slovo „gee,“ a potom aj jeho obmenu „geez,“ a pritom to znamená čo? „Ježíš.“ Zvyknete to počuť, a ja som vždy znechutený, keď to počujem. Satan nás pomocou veľmi postupného hraničného rúhania doviedol do zrelého rúhania sa. Iný príklad: „Krucí!“ „Preboha!“ Vyhľadajte si ich. Eufemistické varianty pre meno Boha. Slovník, slovník. Iný výraz: „Čestné slovo!“ Pán vám žehnaj: „**Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh.**“ {Ján 1,1} „**A on, to Slovo sa stalo telom.**“ {Ján 1,14} Keď poviete „čestné slovo,“ koho meno použijete? Ježišove meno. Prosím, pochopte to. „Oh, my goodness.“ {v Sj niečo ako „Moje dobro.“} Kto jedine je dobrý? **Jedine Boh je dobrý.** {Mat 19,7} Ak vôbec máte nejaké dobro, je to vďaka Bohu. Pán vám žehnaj, predtým než ma rýchlo odpíšete ako fanatika a radikála, prosím uvedomte si, že **anjeli vždy, keď si berú do úst Božie meno, čo urobia? Zahalia si tváre, sklonia svoje hlavy, a vyslovia ho s tou najväčšou úctou.** {Ed 243.5} Milí priatelia, som tu, aby som vám v toto popoludnie povedal, že ak sa nádejame, že strávime večnosť v tomto druhu spoločnosti, musíme si vypestovať tento druh úcty pre Božie meno. Počujem „amen“? {Amen.} **Je to jedno s desiatich prikázaní.** {Ex 20,7} Toto nie je len niečo vedľajšie. Úcta k Božiemu menu je rozhodujúca. Prosím, vážne o tom premýšľajte. Poproste Ho, aby vám pomohol rozoznať bezvýznamné frázy, ktoré máte vo svojom slovníku, a ktoré hraničia s rúhaním sa, a pre lásku Kristovu ich začnite vykoreňovať. Začnite ich vykoreňovať, a keď tak budete robiť, veľmi si tým pomôžete pri pestovaní tej vážnej úcty k Svätému Bohu celého vesmíru.

Nájdete obnovenú citlivosť k úcte k Bohu, ktorá ovplyvní vaše správanie, keď prídete do Jeho domu. Počujem „amen“? {Amen.} Pozrite, toto všetko úzko súvisí. A jeden z dôvodov prečo sme sa stali takými bezstarostnými, pokiaľ ide o naše správanie v Božom dome je to, že sme sa stali neúctivými, k Božiemu menu. Úzko to spolu súvisí. Múdremu stačí raz povedať.

Čo iné je nám zakázané hovoriť? **Títovi 3,2.** Milí priatelia, máme zakázané hovoriť zle o hocikom. Počuli ste, čo som povedal? Prečítajte si to: „**...aby sa nikomu nerúhali...**“ Koho to zahŕňa? Každého. „**...aby sa nikomu nerúhali, aby neboli svárliví, ale prívetiví, dokazujúci celú krotkú tichosť voči všetkým ľuďom.**“ Pozrite, je nám zakázané vyhľadávať chyby, hovoriť zlé, kritizovať, ohovárať, klebetiť. Toto všetko sa tu zakazuje. Sme v tom všetci zajedno? Milí priatelia, musím vám povedať, že medzi nami, ako ľuďom je toto vážnym problémom: kritizovanie, hľadanie chýb, hovorenie zlého, a je to tak nevyhnutné, pokiaľ máme samospravodlivú, formalistickú skúsenosť. Prečo? Pretože tí, čo sú samospravodliví sa musia podopierať tak, že iných zhadzujú. Preto vždy tam, kde je samospravodlivosť, je aj duch kritiky a hľadania chýb. Lebo ak idete presvedčiť sami seba, že ste spravodliví, urobíte to tak, že poukážete na to, že niekto iný nekoná ani zhruba tak dobre, ako vy. Musíte sa zamerať na ich problémy a odhaliť ich.

Pričom ak prídete ku krížu a prijmete nezaslúžené, nekonečne milostivé zaopatrzenie odpustenia, krvou Krista, ste prijatí nie na základe toho, kto ste, ale na základe toho, kto ste v Kristovi – potom budete ponúkať všetkým ostatným to isté odpustenie a prijatie. Počujem „amen“? {Amen.} Budete mať s nimi veľkú trpezlivosť, lebo viete, že Boh bol veľmi, veľmi trpezlivý s vami. Pozrite, neodvratne zaobchádzame s inými tak, ako si myslíme, že Boh zaobchádza s nami. **Ak si myslíme, že Boh nás**

neprijíma ak sa nesprávame podľa Jeho normy, potom my neprijmeme iných, pokiaľ sa nesprávajú podľa našej normy. No keď si uvedomíme, že Boh nám milostivo pripočítava dokonalé správanie Jeho Syna, a na základe toho nás prijíma... A potom nás s láskou a trpezlivosťou učí ako sa správať každý deň stále viac a viac ako On – potom budeme ponúkať ten istý dar prijatia iným, a budeme mať s nimi veľkú trpezlivosť, keď sa budú učiť žiť Kristovi podobným životom. Kritizovanie, hľadanie chýb, moji drahí priatelia, to všetko je kliatbou, morom v tejto milovanej cirkvi. Žiadam vás, ak sa do toho zapájate, z Božej milosti s tým prestaňte. Z Božej milosti, prestaňte. **Bible Commentary, zv. 5, str. 1093: „Prestaňte sa zaoberať nedostatkami iných. Udržte svoj jazyk zasvätený Bohu. Zdržte sa hovorenia čohokoľvek, čo by mohlo znehodnotiť vplyv iného človeka, lebo keď sa oddávate používaniu takýchto slov kritiky, rúhate sa Božiemu svätému menu, popravde až tak, ako keby ste boli prisahali...“** Viete, poznám veľa samospravodlivých adventistov siedmeho dňa, ktorí by nikdy Božie meno nevzali nadarmo. Neprisahali by a napriek tomu sa denne rúhajú Božiemu menu kritizovaním a hľadaním chýb.

Ako je to možné? Nuž, milí priatelia, ak tvrdíme, že sme kresťania, a pritom kritizujeme a hľadáme chyby, čo hovoríme o Bohu? **Kto je žalobníkom našich bratov? Satan. {Zj 12,10}** Ak vy a ja tvrdíme, že sme kresťania, a pritom **žalujeme svojich bratov**, čo tým hovoríme o Kristovi? Že On je žalobníkom bratov. Reprezentujeme Krista, keď si privlastňujeme Jeho meno. Počujem „amen“? {Amen.} Prosím, neberte Jeho meno nadarmo, a nehovorím pritom o prisahaní. Hovorím o tom, že sa vyhlasujeme za kresťanov, zatiaľ čo sme **žalobcami našich bratov**. Tým sa berie Jeho meno nadarmo. Počúvate ma, milí priatelia?

Z knihy **Sermons and Talks, str. 367: „Môžeme robiť chyby, a môžeme ,napomínať druh druhu.“ {Rim 15,14}** „Môžeme robiť,“ čo? „...napomínať druh druhu.“ Je rozdiel medzi láskavým napomínaním brata, alebo sestry a kritizovaním, či hľadaním chýb za ich chrbtom? V celom svete je to veľkým rozdielom. Jeden smer je Kristov postoj k chybám, a druhý smer je satanov postoj k chybám. **„Môžeme robiť chyby, a môžeme ,napomínať druh druhu.“ No do cirkvi prenikol... duch ohovárania, vyhľadávania chýb a hanenia, ktorý jasne dokazuje, že nie ste obrátení. Používajú sa slová, ktoré by nikdy nemali prejsť cez pery kresťana. Moji bratia a sestry, keď nevíete rozprávať o ničom lepšom, než o chybách druhých, pamätajte, že ,tichosť je výrečná.“** Počujem „amen“? {Amen.} **„Aby sa nikomu nerúhali.“ {Tít 3,2}** Ak nevíete povedať o niekom niečo dobré, tak nehovorte vôbec nič, prosím.

Nielenže sa vyhnete tomu, žeby ste tým, čo poviete, ublížili iným, ale prosím, uvedomte si, že musíte predísť aj tomu, aby to čo poviete ublížilo vám, tak ako to podľa zákona vzájomného ovplyvňovania funguje. Pozrite, ak kritizujete a hľadáte chyby, podľa ktorých dvoch princípov rozvíjate tie isté chyby u seba? V prvom rade, na čo sa zameriavate? Zameriavate sa na ich problémy, a pozeraním sa čo? No tak, čo sa pozeraním? Meníte. A potom, podľa druhého zákona – zákona vzájomného ovplyvňovania – hovorením o týchto problémoch, robíte čo? Posilňujete ich a podporujete ich v sebe. Kritizovanie a hľadanie chýb je tým najlepším spôsobom, ako rozvinúť všetky tie chyby na ktoré sa zameriavate, a o ktorých s každým hovoríte. V sebe samých! Prepáčte mi, že som sa do toho pustil, no milí priatelia, kritizovaním a vyhľadávaním chýb si tak veľmi ubližujeme! Kvôli tomu spôsobujeme hotovú pohromu v našich rodinách a v našich zborových rodinách. Bože, pomôž nám to zmeniť. Počujem „amen“? {Amen.}

Ministry of Healing, str. 492. Mám tu výrok, ktorý si treba napísať na kartičku – na tie 5 x 7, alebo 7 x 8, alebo akúkoľvek – a prichytiť si to na chladničku nejakým magnetom. Alebo si to dať na zrkadlo v kúpeľni, aby ste to mali na očiach, a museli si to každý deň čítať. Počúvajte! Je to riešenie kritizovania a vyhľadávania chýb, ktoré sú morom medzi nami, ako ľudom. Tu je to. **Ministry of Healing, str. 492: „Pestujte si zvyk dobre hovoriť o iných.“** Počujem „amen“? {Amen.} **„Pestujte si,“** čo? „...zvyk dobre hovoriť o iných. Zameriavajte sa na dobré vlastnosti tých, s ktorými sa stýkate.“

Pauza. Ak máte hovoriť o pozitívnych vlastnostiach iných, musíte urobiť čo? Zamerat' sa na ne. „**Lebo čím je preplnené srdce, to hovoria ústa.**“ {Mat 12,34} Hľadajte dobré vlastnosti, zamerajte sa na ne, a potom môžete o nich čo? Rozprávať. Vráťme sa k výroku. „**Pestujte si zvyk dobre hovoriť o iných. Zameriavajte sa na dobré vlastnosti tých, s ktorými sa stýkate, a čo najmenej si všimajte ich chyby a omyly.**“ Počujem „amen“? „**Keď ste v pokušení sťažovať sa, čo niekto povedal alebo urobil, pochváľte niečo z jeho osobného života, alebo charakteru.**“

Milí priatelia, keby sme to robili, viete si predstaviť koľko pokoja, harmónie a šťastia by mohlo byť v našich domovoch a zboroch? Viete si to predstaviť? Bože, pomôž nám Tvoj zákon radšej používať, ako zneužívať. Amen? {Amen.} Pozrite, ak hľadáte dobré vlastnosti u iných, na čo hľadáte? Na dobré vlastnosti, a ak hovoríte o tých vlastnostiach, vďaka tým istým dvom princípom, ktoré pôsobia proti vám, keď kritizujete a hľadáte chyby, budete teraz čo? Požehnaní a zvýhodnení, lebo hľadáte na pozitívne veci a hovoríte o pozitívnom. Tým nielenže šírite pokoj a šťastie, ale tiež si pomáhate budovať vlastnosti, aké má Kristus. Vidíte ako to funguje? Môžem od vás dostať nejakú odozvu? Vidíte ako to funguje? Rozumiete tomu, čo si tu vysvetľujeme? Dobré, teraz trochu pridáme.

Ako sa tento zákon vzájomného ovplyvňovania aplikuje na prekonávanie hnevu? Aplikuje sa veľmi priamo. Prosím, pochopte to. Prosím, pochopte to. **Jakub 1,19-20: „Takže, moji milovaní bratia, nech je každý človek,“** čo? „**rýchly počuť, pomalý hovoriť, pomalý do hnevu. Lebo hnev muža nepôsobí spravodlivosti Božej.**“ Čo produkuje hnev človeka? Ešte viac hnevu. Robí vás nahnevanejšími a nahnevanejšími. No všimnite si prosím, že predtým, ako je nám povedané aby sme boli „**pomalí do hnevu,**“ je nám povedané čo? „**...pomalý hovoriť.**“ Je to dôležité? Je to veľmi dôležité. Je to veľmi dôležité. Moji milí priatelia, jediný spôsob, ako môžeme byť **pomalí do hnevu,** je naučiť sa byť **pomalými v hovorení.** V skutočnosti, jediný spôsob, ako sa môžeme úplne zdržať hnevu, je naučiť sa nepoužívať hnevlivé slová – a to podľa ktorého zákona? ... zákona vzájomného ovplyvňovania. A mimochodom, čo je úplne prvé? **Byť rýchly počúvať.** Viete, že mnohokrát sa nahneváme len preto, lebo sme úplne nerozumeli tomu, čo daná situácia zahŕňala. Keby sme len nereagovali tak prudko, keby sme si dali čas na zozbieranie všetkých faktov, pravdepodobne by sme sa vôbec nenahnevali. Buďte **rýchli počúvať** ale **pomalí hovoriť,** a ak budete **pomalí hovoriť,** budete **pomalí do hnevu.**

Teraz Príslovia 15,18; nie, **Child Guidance, str. 95: „Vyslovenie hnevlivých slov je ako keď kremeň škrtneme o kremeň – okamžite zapaluje pocity hnevu.“** Čo robí vyslovenie hnevlivých slov? **Zapaluje pocity hnevu.** Nuž, povedal by som, že väčšina z vás si myslí, že zapaluje pocity hnevu u iných. Však? To je obyčajne spôsob, ako rozmýšľame. No zo zákona vzájomného ovplyvňovania vyplýva, že ak vyslovujeme hnevlivé slová, v kom sa bude neodvratne zapalovať viacej pocitov hnevu? V nás! Pán vám žehnaj! Ak vyslovíte slovo hnevu, podľa zákona vzájomného ovplyvňovania budete ešte nahnevanejší. Práve tu sa strácame, čo sa týka kontrolovania hnevu. Počuli ste, čo som práve povedal? To je to miesto, kde prehrávame boj, týkajúci sa kontrolovania hnevu. Prehrávame boj tým, že dovoľíme jazyku, aby vyjadroval naše pocity hnevu, a akonáhle ich vyslovíte – posilníte ich. Potom ich vyslovujete stále viac a viac a pritom ich čo? Stále viac a viac posilňujete, až sa dostanete do začarovaného kruhu a úplne stratíte kontrolu.

Adventist Home, str. 437: „Musíme ovládnuť unáhlený hnev a kontrolovať naše slová.“ Všimnite si prosím, čo je tu pospájané. **Ovládanie unáhleného hnevu** a čo? **Kontrolovanie našich slov** – sú neoddeliteľné, a uvidíte to znovu a znovu, keď budeme pokračovať s týmto štúdiom. „**Musíme ovládnuť unáhlený hnev a kontrolovať naše slová, a v tomto by sme mali získať veľké víťazstvá. Pokiaľ nebudeme kontrolovať naše slová a,**“ čo? „**...hnev,**“ – sú tu spojené opäť – „**...budeme otrokmi satana.**“ Drahí priatelia, tí, ktorí máte neovládateľný hnev, prosím, uvedomte si strašnú situáciu a stav, v ktorom sa nachádzate. „**Pokiaľ nebudeme kontrolovať naše slová a hnev, budeme otrokmi satana.**“ Čítajme ďalej: „**Sme mu podriadení. Viedie nás ako zajatcov. Všetky hašterivé, nepríjemné, netrzeplivé, podráždené slová sú obeťou predloženou jeho satanskému majestátu. A je to drahá**

obet', drahšia, než akákoľvek obeť, ktorú by sme priniesli Bohu, lebo ničí pokoj a šťastie celých rodín, ničí zdravie, a nakoniec je príčinou straty večného života šťastia.“ Milí priatelia, prosím, prosím, pochopte, že ak máte problém s hnevom, z Božej milosti nad ním musíte zvíťaziť. Ako? Ako zvíťaziť?

Testimonies {Svedectvá}, zv. 2, str. 78: „Máš neovládateľný hnev, a nekontroluješ si svoj jazyk.“ Čo tu opäť vidíte spojené? Tie dve veci. **„Nedostatok sebakontroly bolo veľkou ranou pre vás a vašu rodinu. Šťastie, tichosť a pokoj prebývajú vo vašich príbytkoch, ale iba nakrátko. Ak sa niečo prieči vašej vôli, ľahko sa podráždíte, a potom hovoríte a konáte, ako keby ste boli vlastníctvom démona. Anjeli sa odvracajú od scén nezhôd, kde sa vymieňajú hnevliivé slová. Mnohokrát ste vyhnali vzácnych nebeských anjelov zo svojej rodiny tým, že ste sa nechali uniesť vášňami.“** Chcem sa s vami podeliť o tie výroky, lebo chcem, aby ste videli, milí priatelia, ako veľmi škodlivý je výbuch hnevu. Je veľmi škodlivý, nielen pre zdravie a pohodu každého, kto s vami žije, no obzvlášť pre vaše vlastné zdravie a pohodu. Prosím pochopte, že vám to zabraňuje nielen, aby ste sa tešili zo života tu, no zabráni vám to, aby ste sa tešili z budúceho života. **General Conference Bulletin, 1903, str. 89:** „Pamätajte, že ak hovoríte uštipačné slová členom zboru, [alebo členom rodiny], takto by ste sa vyjadrovali aj v nebi, ak by vám tam bolo dovolené vstúpiť. No nikdy vám to povolené nebude, pokiaľ sa nezmeníte.“ Je to celkom jasné. Pozrite: „...posvätenie, bez ktorého nikto neuvidí Pána.“ **{Žid 12,14}** Boh nevezme nikoho do neba kto úplne nezvíťazil nad svojim hnevom, lebo by ohrozil nebeské šťastie. Počúvate čo vám hovorím?

Dobre, teda ako? Ako môžeme získať kontrolu nad naším hnevom? Je to boj. Je to intenzívny boj, milí priatelia, kde sa učíme bojovať a vyhrať v sile Ježiša Krista – je to boj, ktorý prinesie vzácne víťazstvá. **Príslovia 16,32:** „Lepší ten, kto je pomalý do hnevu, ako silák, a kto panuje nad svojim duchom, ako ten, kto zaujal mesto.“ Pozrite, chce to skutočne veľký boj na dobytie jedného mesta, no tí čo porazia svoj hnev sú ešte väčší, ako niekto, kto dobýva mesto. Toto nám hovorí múdry muž. Viete, že niektorí z vás, Pán vám žehnaj, máte vo svojich rukách obzvlášť vyzývavý boj. Máte v rukách ťažký boj, z dôvodu vášho dedičstva. Sklon k hnevom sa často získava dedením. **„Navštevujem neprávosť otcov na synoch do tretieho i štvrtého pokolenia...“ {2 Moj 20,5}** Moje srdce je naklonené tým z vás, ktorí zdedili veľmi nekontrolovateľný hnev. V rukách máte oveľa intenzívnejší boj ako ostatní. No chcem vás povzbudiť tým, že nezávisiac na tom, aké zdedené sklony máte v tejto oblasti, **Kristova milosť je dostatočná, aby vám ich pomohla prekonať. {2 Kor 12,9}** {Amen.} Budete mať v rukách oveľa intenzívnejší boj ako tí, ktorí to dedičstvo v tejto oblasti nemajú.

Existuje veľa ľudí, ktorí bojujú a vyhrávajú tento boj, a väčšina z nás si ani len neuvedomuje, že aké... Aké intenzívne, láskou motivované, Duchom posilňované úsilie je požadované, aby sa dosiahlo a udržalo to víťazstvo, no sľubujem vám, že Boh to vie. Boh to vie. Vypočujte si tento pozoruhodný výrok, **Adventist Home, str. 443:** „Boh vidí do každej skrytej veci života. Niektorí vedú neustály zápas, aby si udržali sebakontrolu. Denne bojujú v tichosti a na modlitbách proti hrubosti reči a hnevom. Takúto snahu ľudské bytosti nikdy neocenia. Žiadne ľudské ústa ich nepochvália za to, že sa zdržali unáhlených slov, ktoré sa snažili predať cez ústa. Svet nikdy neuvidí tieto výhry, a ak by videl, tak by len pohrdal víťazmi. No v nebeských záznamoch sú zapísaní ako víťazi. Je tam Niekto, kto dosvedčuje každý skrytý boj a každé tiché víťazstvo, a hovorí: „Lepší ten, kto je pomalý do hnevu, ako silák, a kto panuje nad svojim duchom, ako ten, kto zaujal mesto.““ {Prís 16,32}

Milí priatelia, chcem sa s vami vrátiť k niečomu, čo bolo uvedené v strede toho výroku, ktorý nám odhaľuje tajomstvo víťazstva nad hnevom. Všimli ste si to? **„Žiadne ľudské ústa ich nepochvália za to, že sa zdržali unáhlených slov, ktoré sa snažili predať cez ústa.“** Tu máte tajomstvo víťazstva. **„Zdržať sa,“** čoho? „...unáhlených slov, ktoré sa snažili predať cez ústa.“ Milí priatelia, čo je tajomstvom ovládania hnevu? Je to ovládanie jazyka. Je to čo? ...ovládanie jazyka.

Pozrite, Ježiš je naším príkladom vo všetkom, však? Mal Ježiš ľudskú prirodzenosť? Áno, mal. Mal schopnosť sa nahnevať, ako človek, kvôli tomu, ako sa s Ním zaobchádzalo? Mal tú schopnosť? Verte, že mal. Musel prechádzať cez znervózňujúce, rozčuľujúce situácie a skúsenosti svojho života? Musel? Prechádzal cez také, cez aké nikto z nás nikdy nemusel, chvála Bohu, a ani nikdy nebude musieť ísť. Pouvažujte nad tými neuveriteľne rozčuľujúcimi a dráždivými situáciami záverečných hodín Jeho pozemského života. Viete, keď som premýšľal o Kristovi v takých neuveriteľne rozčuľujúcich a dráždivých situáciách, vždy som bol v úžase, ako mohol vydržať ovládať svoje pocity. Úžasné! Nemohol som pochopiť, ako to mohol dokázať, až pokiaľ mi Boh neprezradil Jeho tajomstvo. Viete aké je Jeho tajomstvo? Nájdete ho v **Izaiášovi 53,7**. Tu je to: „**Mučili ho, a on ponížujúc sa znášal dobrovoľne a,**“ čo? „**...neotvoril svojich úst; vedený bol ako baránok na zabitie a zanel ako ovca, ktorá zanemie pred tými, ktorí ju strihajú, a neotvoril svojich úst.**“ Čo nám tu Izaiáš trikrát povedal? Že Ježiš nič nepovedal. Použil dvakrát ten istý výraz: „**neotvoril svojich úst,**“ a medzitým čo povedal? Že **zanemel**. Milí priatelia, keď Písmo niečo opakuje, znamená to, že je to veľmi dôležité. Všimnite si to prosím. Keď Písmo niečo opakuje, znamená to, že je to, čo? Že je to veľmi dôležité, a tu Písmo trikrát zopakovalo, že Ježiš nepovedal nič. A to je to tajomstvo Jeho víťazstva v takých neuveriteľne rozčuľujúcich a dráždivých situáciách. **Neotvoril svojich úst**. Sme v tom zajedno?

Signs of the Times {Znamená doby}, 18. február 1903: „Ako satan úplne zlyhal vo svojom pokuse prinútiť Krista aby zhrešil, tak zlyhá aj v snahe premôcť nás ak budeme konať rozumne.“ Čo ale zahŕňa rozumné konanie? Pozorne počúvajte: „**Urobme pevné rozhodnutie...**“ Urobme čo? „**...pevné rozhodnutie.**“ Ako urobíme pevné rozhodnutie? Urobíte rozhodnutie svojou vôľou. „**Urobme pevné rozhodnutie, že keď budeme pokúšaní nepriateľom hovoriť unáhľene, myslieť si, že sa s nami zaobchádza nespravodlivo, alebo že sme nepochopení, neotvoríme naše ústa.**“ Počujem „amen“? {Amen.} „**Ak by sme odpovedali čo i len jediným slovom, nepriateľ by takmer určite získal víťazstvo. Musíme sa naučiť tichosti. S jazykom na uzde môžeme zvíťaziť v každej skúške trpezlivosti, skrze ktorú sme povolání prejsť.**“ Počujem „amen“? {Amen.} Tu ho máte. To je to tajomstvo. Ako môžeme úspešne prejsť cez každú skúšku, ktorá overuje našu trpezlivosť? **Musíme si jazyk čo? ...držať na uzde.** Musíme sa naučiť zazipsovať si pery. Amen? Zahryznúť si do jazyka, nech to stojí čokoľvek. Nepovedzte ani slovo, keď sú vaše pocity dráždené, lebo v tom momente, keď vyjadríte svoje podráždené pocity, čo sa stane podľa zákona? Posilníte ich a stratíte kontrolu. Jedno slovo! Stačí vysloviť len jedno jediné slovo! A stratíte kontrolu. Môžeme kontrolovať svoj jazyk, ale len v sile Ježiša Krista.

Práve preto, obzvlášť ak máme problém v tejto oblasti strácania nervov, musíme si osvojiť túto Dávidovu modlitbu. **Žalm 141,3: „Postav, Hospodine, mojim ústam stráž! Strež dvere mojich rtov!“** Milí priatelia, ak bojujete v tomto boji proti hnevu, prosím, uvedomte si, že sa musíte naučiť odmietnuť vysloviť čo i len jediné slovo v provokujúcej, či rozčuľujúcej situácii, a pochopte prosím, že to dosiahnete iba modlením sa tejto modlitby: „**Postav, Hospodine, mojim ústam stráž! Strež dvere mojich rtov!**“ {**Žalm 141,3**} Tiež prosím pochopte, že najlepší spôsob, ako kontrolovať to, čo vychádza z vašich úst, je strážiť to, čo vchádza do vášho srdca. Ved' predsa: „**Čím je preplnené srdce, to hovoria ústa.**“ {**Mat 12,34**} Takže proste Boha, aby dal nielen stráž pred vaše ústa, ale proste Ho, aby tiež **riadil vaše myšlienky a pocity, a priviedol ich do poslušnosti Krista.** {**2 Kor 10,5**} A tu sa nám vynára ďalší text z **Izaiáša 26,3: „Človeka, ktorého myseľ je opretá na teba, Bože, zachováš v pokoji, áno, v pokoji, lebo sa,**“ čo? „**...nadeje na teba.**“ „**Nadeje sa na teba.**“ Pozrite, chcem vás vyzvať, milí priatelia – nádejajte sa na Hospodina, a vedzte, že **On vás je schopný uchrániť pred pádom.** {**Júda 1,24**} Vedzte, že **On nedovolí, aby ste boli pokúšaní nad vašu možnosť, ale spôsobí s pokušením aj východ z neho, aby ste čo?... aby ste ho mohli zničiť.** {**1 Kor 10,13**} Keď ste v popudzujúcej situácii, nádejajte sa na Neho.

Vedzte, že On vám ju pomôže prekonať, a **naučí vás nájst' v skúške požehnanie**. {ST, 21. august 1893, odst.5} Počuli ste čo som práve povedal? Naučí vás nájst', čo? Požehnanie v skúške, ak ju zvládnete a zvíťazíte v Jeho sile. Pamätáte si naše štúdium Jakuba o pokušení? {L28} Povedal, blahoslavení ste... „**blahoslavený muž, ktorý,**“ čo? „...**znáša pokušenia,**“ znáša skúšky. {Jak 1,12} Takže, **naučte sa prosím ďakovať Bohu za dráždivé situácie, lebo tým dostávate príležitosť naučiť sa ovládať váš hnev.** {GW92 133.2} Ďakujte mu, že v Jeho sile môžete urobiť z tejto skúsenosti požehnanie tým, že sa naučíte, aby Jeho pokoj nadprirodzene ovládol vaše pocity, aby Jeho sila nadprirodzene ovládla váš jazyk. A s Jeho pokojom a s Jeho silou môžete ovládnuť váš hnev. Sme v tom zajedno? Môžete, ba musíte ovládať svoj hnev, milí priatelia. **Reflecting Christ, str. 293: „Vlastnou silou človek nemôže ovládať svojho ducha. No skrze Krista môže nadobudnúť sebakontrolu. V Jeho sile môže priviesť svoje myšlienky a slová“ – myšlienky a slová – „...do podriadenosti Božej vôle. Viera v Krista privádza emócie pod kontrolu rozumu a disciplinuje jazyk. Pod týmto vplyvom je unáhlený hnev ovládnutý a srdce je naplnené trpezlivosťou a krotkosťou“.** To je víťazstvo nad hnevom. Počujem „amen“? Toto je víťazstvo, a moji milí priatelia, vy ho môžete mať.

Teraz so mnou rýchlo popracujte... Chcem vám dať „M.O.“ pre zvládnutie emócií hnevu a rozčúlenia. „M.O.“ Čo je to „M.O.“? Modus operandi, aby sme použili latinský termín. Je to spôsob fungovania, prevedenia realizácie. Tu je jeden M.O., ktorý funguje, lebo je to aplikácia zákona vzájomného ovplyvňovania. Dobré? Zaznačte si to, prosím. Keď zistíte, že máte pocity hnevu z dôvodu nejakej popudzujúcej situácie, do ktorej ste sa dostali...Nuž, bolo by ideálne, keby ste okamžite zapudili tie pocity, a volali k Bohu, aby vám dal **pokoj, ktorý prevyšuje každý rozum.** {Filip 4,7} Verte mu a verte Jeho zaslúbeniam, „**človeka, ktorého myseľ je opretá,**“ kde? „**na teba, Bože, zachováš v pokoji.**“ {Iz 26,3} To je ideálne. No ak ste to neurobili, a zistíte, že máte stále pocity hnevu, potom je tu prosím M.O.:

Krok jeden: **Nič nehovorte.** Krok jeden. Nič čo? ...nehovorte. Nepovedzte ani jediné slovo, lebo ak niečo poviete, čo sa stane? Stratíte kontrolu. Podľa zákona vzájomného ovplyvňovania, tie pocity budú posilnené a povzbudené, a vy stratíte kontrolu. Takže, nič nehovorte. Krok jeden. Nič čo? ...nehovorte.

Teraz krok dva: **Nesnažte sa ich len potlačiť.** Nesnažte sa ich len, čo? ...potlačiť. Áno, zahryznite si do jazyka, ale ak to bude všetko čo urobíte, ak to odmietnete vysloviť a len to potlačíte, čo sa stane skôr, či neskôr? No tak, čo sa stane? Bude sa stále zvyšovať napätie až pokiaľ náhle nepraskne tesnenie na tlakovom hrnci, a navonok vypláva hrozný prejav hnevu. Sledujete to? Teraz by ste mohli namietat': „*Hej, počkaj chvíľu, tak čo mám robiť, keď to nemám vyjadriť a ani to len tak potlačiť?*“ Áno, máte to potlačiť, ale nie iba potlačiť.

Aký je tretí krok? **Vyznať to.** Počujem „amen“? {Amen.} Vyznať to. Teraz by ste opäť mohli namietat': „*Počkaj chvíľu, nemám čo vyznávať, ešte som nič nepovedal.*“ Ak ste reagovali týmto spôsobom, je to preto, lebo ste s nami tento týždeň neštudovali. Pamätajte milí priatelia, že ak sa oddávame a dovolíme zlým myšlienkam, alebo pocitom, aby nám zostali v mysli, v Božích očiach sme, čo? No tak, čo sme v Božích očiach? Zhrešili. Zniesli sme embryo hriechu do lona mysle – aby som použil tú analógiu, ktorú sme použili, keď sme sa zaoberali textom z Jakuba. {L29} Dobré? Takže ak zlé pocity prelomili bariéru – tú ideálnu bariéru ich okamžitého odmietnutia posvätenou vôľou – a keď sme sa im začali oddávať a dovolili im zostať a zosilnieť v našich mysliach, moji milí priatelia, uvedomme si, že je tu niečo, čo musíme vyznať. Zhrešili sme. Ježiš to vyjadruje veľmi jasne, a už sme o tom predtým hovorili, takže teraz sa na to zamerať nestíham. Nájdete to u **Matúša 5,22.** Dovoľte, aby som to rýchlo prečítal z prekladu New Living Translation, ktorý je veľmi zaujímavý a pomerne nový: „**Ale ja vám hovorím, že každý, kto sa hnevá na svojho brata, bude vinný, aby bol vydaný moci súdu.**“ Vidíte, vynechali tam... to malé slovné spojenie, o ktorom sme už hovorili. Pochopte prosím, že: „**Každý, kto sa**

hnevá na svojho brata, bude vinný, aby bol vydaný moci súdu.“ {Mat 5,22} Ježiš hovorí o zákone, ktorý hovorí: „**Nezabíjaj!**“ {2 Moj 20,13}, a veľmi jasne hovorí, že tento zákon môžete prestúpiť jednoducho tým, že sa, čo? ...nahneváte. Takže hoci máte len pocit hnevu, prestúpili ste tým zákon, a už máte niečo, čo by ste mali vyznať.

Tu je ďalší výrok. Child Guidance, str. 95: Najprv si však prečítajme **1. Jánova 3,15: „Každý, kto nenávidí svojho brata, je,“** kým? „...**vrahom.**“ Nemusíte stlačiť spúšť, vraziť dýku. Nemusíte ho zraziť päťou. Nemusíte naňho ani nadávať. Stačí, keď ho nenávidíte. Ste vinný, a musíte to, čo? Vyznať. Child Guidance, str. 95: „**Nikdy by sme nad sebou nemali stratiť kontrolu. Stále majme pred sebou ten dokonalý Vzor. Je hriechom hovoriť netrpezlivo a podráždene, alebo len pociťovať hnev, aj keď nič nepovieme.**“ To je biblické. **Je hriechom, čo? Pociťovať hnev, aj keď nič nepovieme.** Takže to, že si viete zahryznúť do jazyka a nehovoriť, ešte neznamená, že ste nezehrešili. Sledujete to? Pokiaľ to ale vyslovíte, váš hriech tým rastie. Preto Ježiš hovorí: „**Každý, kto sa hnevá na svojho brata, bude vinný... A ktokoľvek by povedal...**“ New Living preklad hovorí: „**Ak niekoho nazvete idiot, ste v nebezpečenstve, že budete prinesení pred veľradu. A ak niekoho prekľajete, ste v nebezpečenstve pekelného ohňa.**“ {Mat 5,22 NLT} Pozrite, čím silnejšie a otvorenejšie vyjadríme hnev, tým sme vinnejší. No pointa je v tom, že vinní sme už vtedy, keď máme vo svojom srdci ešte len pocity hnevu. Sledujete to? Je dôležité si to uvedomiť, milí priatelia, pretože hnevu sa nemôžeme zbaviť, iba keď ho vyznáme ako hriech, a prijmeme zaň odpustenie. Počúvate čo vám práve hovorím? Preto nestačí hnev iba potlačiť. Musíme ho, čo? Vyznať, a ak ho vyznáme, čo urobí Boh? „**Keď vyznávame svoje hriechy, verný je a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a,**“ čo ešte? „...**očistil nás od každej nepravosti.**“ {1 Ján 1,9} To je, milí priatelia, vaše bezpečné uvoľnenie. Je to, čo? ...bezpečné uvoľnenie. Môžete to predložiť Bohu na modlitbe, a získať tak oslobodenie.

Existuje aj nebezpečné uvoľnenie, a síce keď to vyjadríme v stave hnevu, a bezpochyby to tým len zosilnie. Prosím, nevyjadrujte to, nepotláčajte to, ale to čo? Vyznajte. Vyznajte to, v celej miere ako ste si toho vedomí a choďte s pokorným duchom. Mám tu krásny výrok, o ktorý sa chcem s vami podeliť. **Review and Herald, 16. december 1884: „Ak boli nejaké ťažkosti, bratia a sestry.“ „Ak boli nejaké ťažkosti, bratia a sestry – ak sa objavili závisť, zlomyseľnosť, rozhorčenie, podozrievanie, vyznajte tie veci, nie bežným spôsobom, ale choďte osobne za svojimi bratmi a sestrami. Buďte rozhodní. Ak ste spáchali jeden hriech a oni dvadsať, vyznajte ten jeden, ako keby ste boli hlavným vinníkom. Vezmite ich za ruku, nech vaše srdce zmäkne pod vplyvom Ducha Božieho a povedzte: „Odpustiš mi? Nezachoval som sa k tebe správne. Chcem napraviť každú chybu, aby v nebeských knihách nebolo proti mne nič napísané. Môj záznam musí byť čistý.““ {Zj 20,12}** Rád by som k tomu niečo doložil, no nemáme čas. Moji bratia a sestry, prosím, čo je to M.O.? Nehovoriť. Nie len potlačiť. Vyznať, a potom čo? Posúdiť.

Potom **posúdiť**, ale nie skôr. Posúdiť – teda zhodnotiť situáciu. Prediskutovať ju s osobou, s ktorou ste mali problém. Učte sa zo svojich chýb, aby ste ich nerobili znovu. No prosím vás, nesnažte sa posudzovať, pokiaľ to najprv čo? ...nevyznáte. Ak sa budete snažiť posudzovať bez toho, aby ste to prv vyznali, dostanete sa len do pozíčnej vojny. Počúvate ma? „*Nepovedal by som to, keby si ty neurobil toto.*“ „*Ja by som to ale neurobil, keby si ty neurobil tamto.*“ A dostávame sa do pozíčnej vojny. Vyznajte to, priznajte si svoju chybu, prijmite odpustenie, a potom budete oslobodení od toho hrozného bremena samo-ospravedlňovania sa, pretože vám bolo odpustené. Dáva vám to zmysel?

A potom, čo je poslednou vecou? **Vyznanie.** Vyznajte svoju vieru a lásku k Bohu a vaše ocenenie osobe, ktorej ste ublížili. **Ministry of Healing, str. 492**, opäť ten silný výrok: „**Pestujte si zvyk dobre hovoriť o iných. Zameriavajte sa na dobré vlastnosti tých, s ktorými sa stýkate a čo najmenej si všimajte ich chyby a omyly. Keď ste v pokušení sťažovať sa, čo niekto povedal alebo urobil, pochváľte niečo z jeho osobného života, alebo charakteru.**“ Bratia a sestry, ak to takto budeme robiť, ak budeme ten zákon používať, budeme ohromne požehnaní. Amen? {Amen.} Povstaňme k modlitbe.

Od slávy k sláve -35-www.RevivalSeminars.org, „Pomalý hovoriť, pomalý do hnevu“

Bože a Otče, prosím, nauč nás používať tento zákon, obzvlášť pokiaľ ide o získanie víťazstva nad naším hnevom. Prosíme Ťa o to v Ježišovom mene. Amen. Boh vám žehnaj. Ďakujem vám.